

BREV NR. 4 -Josefine

"JEG VIL GERNE VÆRE RASK! JEG VIL HAVE MIT LIV TILBAGE"

Jeg fik mit først og eneste stik d. 14-10-2014, og to dage efter begyndte jeg at få det utroligt dårligt.

Det var i efterårsferien jeg blev syg, og der gik tre eller fire uger før jeg prøvede at være i skole igen.

Jeg tror ikke engang, jeg var der en time. Sådan fortsatte det længe.

I starten havde jeg nærmest intet kontakt til mine venner.

Det var meget hårdt at føle sig så meget udenfor. Det er det stadig, men har fået mere overskud til at være social.

Det er meget svært hele tiden at sige nej, til at være sammen med mine venner.

Før jeg blev syg, lå jeg som en af de bedste i min klasse, men efter vaccinen faldt mit niveau en del.

Jeg havde svært ved at koncentrere mig, jeg havde ikke overskud eller energi til at lave lektier og havde meget fravær.

Det var virkelig svært for mig at acceptere, at jeg ikke længere var en af de bedste!

Man skulle tro, at det ville hjælpe at vide, at det ikke var min egen skyld, jeg var blevet 'mindre god', men det gjorde mig bare endnu mere ked af det og vred.

Det er så irriterende, at en vaccine, der skulle sikre, at jeg ikke skulle blive syg af en sygdom, gjorde mig syg med en anden! (Jeg ved godt det var en indviklet sætning)

Jeg føler mig meget egoistisk, når jeg klager mig over hvor dårligt jeg har det, fordi jeg ved der er andre, der har det værre end mig.

Men jeg har det rigeligt skidt!

Jeg gider det ikke mere! (ikke fordi jeg nogensinde har gidet det)

Jeg vil gerne være rask! Jeg vil gerne have mit liv tilbage!

Om 3 år skal jeg på High School i USA. Vaccinen har taget rigeligt væk fra mig, den skal ikke også have lov til at tage det!

Jeg ved godt, at det er langt inde i fremtiden, men det er mit mål at blive rask inden da!

Krav: Generelt større forståelse for bivirkningerne mere anerkendelse!

Josefine